

SØNDAGSTANKER

SJØMANNSKIRKEN I HAMBURG, 28. FEBRUAR 2021

2. søndag i fastetiden: Luk. 7, 36-50:

En av fariseerne innbød Jesus til å spise hos seg, og han gikk inn i fariseerens hus og tok plass ved bordet. Nå var det en kvinne der i byen som levde et syndefullt liv. Da hun fikk vite at Jesus lå til bords i fariseerens hus, kom hun dit med en alabastkrukke med fin salve. Hun stilte seg bak Jesus, nede ved føttene, og gråt. Så begynte hun å fukte føttene hans med tårene og tørket dem med håret sitt. Hun kysset føttene hans og smurte dem med salven. Da fariseeren som hadde innbudt ham, så det, tenkte han med seg selv: «Var denne mannen en profet, ville han vite hva slags kvinne det er som rører ved ham, at hun fører et syndefullt liv.»

Da tok Jesus til orde. «Simon», sa han til fariseeren, «jeg har noe å si deg.» «Si det, mester», svarte han. Jesus sa: «To menn hadde gjeld hos en pengeutlåner. Den ene skyldte fem hundre denarer, den andre femti. Men da de ikke hadde noe å betale med, etterga han dem begge gjelden. Hvem av dem vil da holde mest av ham?» Simon svarte: «Den han etterga mest, tenker jeg.» «Du har rett», sa Jesus. Så vendte han seg mot kvinnen og sa til Simon: «Ser du denne kvinnen? Jeg kom inn i ditt hus; du ga meg ikke vann til føttene mine, men hun fuktet dem med tårer og tørket dem med håret sitt. Du ga meg ikke noe velkomstkys, men helt fra jeg kom, har hun ikke holdt opp med å kysse føttene mine. Du salvet ikke hodet mitt med olje, men hun smurte føttene mine med den fineste salve. Derfor sier jeg deg: Hennes mange synder er tilgitt, derfor har hun vist stor kjærlighet. Men den som får lite tilgitt, elsker lite.» Så sa han til kvinnen: «Syndene dine er tilgitt.» Da begynte de andre gjestene å spørre seg selv: «Hvem er han, som til og med tilgir synder?» Men Jesus sa til kvinnen: «Din tro har frelst deg. Gå i fred!

Fra hoveddøra i Borgund kirke (Ålesund) Foto: Dag Lausund

Slangeviruset

Bildet av dørhåndtaket i Borgund kirke i Ålesund følger oss gjennom denne fastetiden. Det er to slanger som utgjør selve håndtaket. De opptrer sammen og er umettelige vesener som aldri finner fred med seg selv. De skaper frykt, men halene er bundet med en forseglet lås. På seglet ser vi dåpsmerket, et seierstegn av ånd og ild. Med det forstår vi at Gud er nær og går med deg alle dager inntil verdens ende.

Allerede i Bibelens første bok møter vi slangen i Edens hage. Den lokker Adam og Eva til å spise av frukten på kunnskapens tre. Dette er fortellingen om syndens inntog i verden. Leser vi med litt moderne briller kan vi si at menneskeslekten her får slangeviruset vevd inn i sine gener.

Stadig prøver mennesker å utvikle vaksiner for å bekjempe viruset, men det er usynlig og muterer seg raskt. Jesus gjør det tydelig for oss at det er umulig for et menneske å overvinne det. Bare Gud kan. Det gjelder altså å leve med viruset i tillit til Gud. For virusets oppgave er nettopp å ramme denne tillit.

Siden alle lever og dør med dette viruset, finner vi alltid symptomer på smitten ved å gå i oss selv. De mest kjente er hovmod, grådighet og misunnelse. Selv om ingen skal skamme seg av å være bærer av slangeviruset, er det nettopp skammen som tynger når vi blir avslørt. Vi redder oss som regel ut av situasjonen ved å gjøre som Adam og Eva, skyve skylden over på andre.

Vi frykter at livet bare blir tyngre ved å belyse egen skyld. Er det ikke tungt nok å være offer for andres mørke gjerninger? Det er slik frykten stiller seg i veien for medisinen som gjør virkelig fri, tilgivelsen. Den er reseptfri og gratis. Tilgivelsen er alltid tilgjengelig. Den kommer som kjærlighet fra Gud, fra en utømmelig kilde.

I dagens tekst møter vi Jesus som gjest hos fariseeren Simon. Simon har jobbet hardt med å være lovlydig og slik gjøre seg fortjent til å være elsket av Gud. Men Jesus avslører Simon i det han tenker fordømmende om en kvinne som kommer inn i hans hus. Jesus løfter i stedet frem kvinnens gode gjerninger, symptomer på en ekte tro. Hun kunne gå derfra med verdighet og i fred.

Tenk deg at du holder rundt dørhåndtaket i Borgund kirke. Lytt etter lyden fra innsiden, fra en godt brukt salme: Kjærlighet fra Gud er det store bud, er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet, og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

Hilsen Dag Eidhamar, sjømannsprest i Hamburg